

PRZEGLĄD PRASY Z. S. R. R. I EMIGRACJI ROSYJSKIEJ

Dodatek do Nr. 169 Codziennego Biuletynu Wydziału Prasowego M. S. Z.

Warszawa, piątek 26 lipca 1929 r.

TREŚĆ: Z. S. R. R. a sprawy zagraniczne: Polska a Z. S. R. R. — Zatarg sowiecko - chiński.

Z. S. R. R. A SPRAWY ZAGRANICZNE.

POLSKA A Z. S. R. R.

Prawda 19.VII. oświadcza, iż zjazd Polaków z zagranicy, który miał się stać demonstracją jedności narodowej, stał się dowodem bankructwa faszyzmu polskiego. Pismo ogłasza odezwę delegatów RSFSR, USRR i BSRR na zjazd warszawski do wszystkich robotników i chłopów polskich. W odezwie tej delegaci zarzucają rządowi i społeczeństwu polskiemu o błudne posługiwanie się hasłem jedności narodowej, zastąpienie tej jedności przez jedność z rosyjskimi mordercami białogwardyjskimi, zaprzeczenie Polski międzynarodowemu kapitalizmowi, eksploatację klas pracujących i obawę przed prawdą o ZSRR. Delegaci wzywają proletariąt polski do obalenia „faszyzmu” i do udziału w rewolucji światowej.

Krasnaja Zwiezda 19.VII. oświadcza w art. wst. iż polska ludność ZSRR wypowiedziała się wyraźnie za swoją socjalistyczną ojczyzną przeciwko faszyzmowi polskiemu, zaś faszystowski zjazd w Warszawie zbankrutował. Gmach państwowości polskiej daje wyraźne rysy pod wpływem trudności gospodarczych. Los Polski zależy od poczynań rewolucyjnego proletariatu polskiego.

Prawda 18.VII. podaje, iż zjednoczona delegacja Polaków RSFSR, USRR i BSRR, niedopuszczona do udziału w obradach warszawskiego zjazdu, odwiedziła okręg Marchlewski, gdzie odbyły się z powodu jej pobytu demonstracje przeciwko „faszyzmowi polskiemu”.

Prawda 18.VII. ogłasza depezę organizacyjnego komitetu warszawskiego zjazdu do wszechrosyjskiego komitetu polskiego w Moskwie z dnia 11.VII. Depesza zawiera potwierdzenie decyzji o niedopuszczeniu sowieckich delegatów na zjazd warszawski.

Prawda 18.VII. ogłasza protesty komunistycznego klubu poselskiego oraz warszawskiego komitetu przyjęcia sowieckich delegatów przeciwko niedopuszczeniu tych delegatów do Warszawy.

ZATARG SOWIECKO-CHIŃSKI.

Prawda 23.VII. w komentarzu do komunikatu o poczynionej przez Briand'a propozycji pośredniczenia w zatargu sowiecko-chińskim, oświadcza, iż należy oczywiście dbać o pokój, lecz pokojowe tendencje imperjalistów ujawniły się dopiero po zajęciu kolei Wsch.-Chińskiej przez Chiny. Rząd ZSRR nie pozwoli, aby go oszukano zapomocą pacyfistycznych manewrów i nie pogodzi się z usankcjonowaniem akcji Chin.

Prawda 23.VII. zaznacza, iż komisarjatowi ludowemu spraw zagranicznych nie jest nic wiadomo o krokach poczynionych przez Rząd Stanów Zjednoczonych a zmierzających do likwidacji zatargu sowiecko-chińskiego.

Prawda 23.VII. donosi z New Yorku, iż amerykańskie koła polityczne interesują się bardzo ewentualnością białogwardyjskiej akcji przeciwko ZSRR na Dalekim Wschodzie. Rosyjscy działacze monarchistyczni ogłosili w prasie amerykańskiej wywiady, w których wskazywali na konieczność wojny przeciwko ZSRR.

Prawda 23.VII. donosi, iż kongres ligi przeciwimperjalistycznej we Frankfurcie nad Menem stanął po stronie ZSRR w zatargu sowiecko-chińskim. Komuniści chińscy, którzy należą do ligi, podzielają jej stanowisko.

Izwiestja 23.VII. ogłaszają wywiady z wydalonymi z Charbina sowieckimi urzędnikami kolejowymi. Urzędnicy ci podkreślają udział „białogwardzistów” rosyjskich w obsadzeniu kolei przez władze chińskie, donoszą o przekroczeniu granicy ZSRR przez pierwsze oddziały „białogwardyjskie” oraz twierdzą, iż zajęcie kolei było oddawna planowane i przygotowywane. Jeszmanow oświadczył, iż konsulowie: polski, amerykański, niemiecki i japoński odprowadzali wydalonych sowieckich urzędników na dworzec kolejowy w Charbinie i złożyli im wyrazy współczucia i oburzenia z powodu „bezczelnej akcji” Chin.

Nowoje Wremia 21.VII. oświadcza, iż byłoby szczęściem dla Rosji, gdyby zatarg przekształcił się w wojnę przeciwko sowietom i doprowadził do upadku władzy sowieckiej. Za osiągnięcie tego celu może Rosja zapłacić koleją Wsch.-Chińską.

Poslednija Nowosti 21.VII. oświadcza, iż „zwykłe i zdrowe uczucie narodowe” powinno wskazać emigracji, iż w zatargu sowiecko-chińskim powinna być po stronie ZSRR. Pismo podaje, iż b. premier rządu przeciwsowieckiego na Dalekim Wschodzie Mierkułow, zamieszkały obecnie w Ameryce, oświadczył, iż emigracja powinna poprzeć w zatargu rząd ZSRR, gdy chodzi o narodowy stan posiadania Rosji.

Dni 21.VII. oświadcza, iż rząd sowiecki doprowadził Rosję do stanu niebywałego osłabienia. Ratunek Rosji polega na zastąpieniu władzy sowieckiej przez władzę narodową, opartą na zaufaniu ludu. O ile to nie nastąpi — Rosja przestanie być wielkiem mocarstwem.

PRACZKI I EMIGRACJI ROSYJSKIEJ
L. S. R. R.

Pracze Komisji Emigracyjnej Rosyjskiej

Wydawnictwo Komisji Emigracyjnej Rosyjskiej

Wydawnictwo Komisji Emigracyjnej Rosyjskiej

WYDZIAŁ I

Pracze Komisji Emigracyjnej Rosyjskiej

Pracze Komisji Emigracyjnej Rosyjskiej, w których podjęto sprawy emigracji rosyjskiej, w szczególności sprawy emigracji robotniczej i emigracji inżynierskiej. W tym celu należało zbadać stan obecny emigracji rosyjskiej, jej potrzeby i możliwości. W tym celu należało zbadać stan obecny emigracji rosyjskiej, jej potrzeby i możliwości.

Pracze Komisji Emigracyjnej Rosyjskiej, w których podjęto sprawy emigracji rosyjskiej, w szczególności sprawy emigracji robotniczej i emigracji inżynierskiej. W tym celu należało zbadać stan obecny emigracji rosyjskiej, jej potrzeby i możliwości.

WYDZIAŁ II

Pracze Komisji Emigracyjnej Rosyjskiej, w których podjęto sprawy emigracji rosyjskiej, w szczególności sprawy emigracji robotniczej i emigracji inżynierskiej. W tym celu należało zbadać stan obecny emigracji rosyjskiej, jej potrzeby i możliwości.

Pracze Komisji Emigracyjnej Rosyjskiej, w których podjęto sprawy emigracji rosyjskiej, w szczególności sprawy emigracji robotniczej i emigracji inżynierskiej. W tym celu należało zbadać stan obecny emigracji rosyjskiej, jej potrzeby i możliwości.